

Derfor er det jo meget relevant at se på, hvordan status er i de andre EU-lande, som vi altså med det her EU-forslag vil forpligte os til gensidigt at anerkende afgørelser og anmodninger fra. Og en god parameter for at kunne sammenligne landene er at se på, hvordan landene overholder de grundlæggende spilleregler for et retsamtund ifølge menneskerettighedskonventionen. Det er jo sådan, at menneskerettighedskonventionens artikel 6 handler om, at alle har ret til en fair rettergang, og derfor giver det jo meget klart billede af, hvordan de forskellige lande altså vælger at fortolke princippet om en retfærdig rettergang. Og ser man sådan lidt på, hvor mange overtrædelser de enkelte EU-medlemslande har af den bestemmelse, så vil man komme frem til, at Danmark faktisk har to overtrædelser. Det er selvfølgelig lidt en plet, kan man sige, på vores retspolitiske historie, det handler jo om, at vi i to sager har haft meget lange sagsbehandlingstider, og det er vi så blevet dømt for, og vi har så fået justeret op på det.

Men man må sige, at pletten sammenlignet med de andre først bliver til et punktum for til sidst at forsvinde fuldstændig ud i horisonten, når man konstaterer, at f.eks. Belgien i samme periode er dømt 66 gange, Østrig 101 gange, Slovenien 199 gange, Frankrig 438 gange, men overgås dog af Italien med 1.150 gange. Spørgsmålet er så: Kan vi have tillid til helt blindt at skulle anerkende, at skulle følge og rette ind efter alle anmodninger og henvendelser, der måtte komme fra lande, som har så store problemer med at overholde de helt basale spilleregler for en retfærdig rettergang, for et ordentligt retssystem, for et velfungerende retsamtund? Vi synes, det er fint nok, at man samarbejder, men det skal ikke være på de dårligst fungerende landes præmisser. Det må være sådan, at det også er præmisserne i de lande, der er rigtig gode til at få retsamtundet til at fungere, at give borgerne de grundlæggende retsgarantier, som er udgangspunkt for samarbejdet.

Men det her forslag vender det om, for kommer der en anmodning fra Italien, fra Frankrig, fra Bulgarien eller Rumænien, så har vores politimyndigheder og vores offentlige myndigheder ingen mulighed for at bede om en begrundelse, ingen mulighed for at vide, om det her vedrører de 1.150 sager, hvor Italien har været dømt, de 438 sager, hvor Frankrig har været dømt. Vi aner det ganske simpelt hen ikke, for vi må ikke stille det helt logiske spørgsmål: Hvad skal dette bruges til?

Derfor er dette entydigt en devaluering, en degradering af det gode og velfungerende retsamtund, som vi har bygget op i Danmark, og det kan vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig overhovedet ikke støtte.

Kl. 11:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:01

Morten Østergaard (RV):

Altså, man kan jo ikke lade være med at glæde sig over, at hr. Morten Messerschmidt så direkte refererer til menneskerettighederne og Menneskerettighedsdomstolen i den her sammenhæng, det støtter vi varmt. Så kan man selvfølgelig i de her dage, hvor vi diskuterer, at bl.a. Dansk Folkeparti har foreslået, at folk, som endnu ikke er dømt for noget, skal bures inde på ubestemt tid, undre sig lidt over, om det ligesom klæder et retsamtund. Det er altså nogle, som overhovedet ikke har været stillet for en dommer, men det er så en anden diskussion.

Det, jeg bare gerne vil spørge hr. Morten Messerschmidt om, er: Er det ikke sådan, at hovedreglen her sådan set er, at man kan afslå, hvis ikke visse betingelser er opfyldt i forhold til de her domme in absentia, at der er en række betingelser, som skal være til stede, for at man så alligevel kan anerkende det? Og kan det ikke på den måde måske være med til at rydde op i nogle af de problemer, som hr. Morten Messerschmidt peger på?

Kl. 11:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 11:02

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg ved ikke, om det, hr. Morten Østergaard siger i forhold til reglerne om tålt ophold, skal forstås sådan, at hr. Morten Østergaard betragter det som i strid med menneskerettighedskonventionen, at man indekapaciterer eller fængsler eller på anden måde isolerer folk, som er på tålt ophold. I givet fald vil jeg glæde mig til at se domsreferencen fra hr. Morten Østergaard.

Hvad angår spørgsmålet, er det rigtigt, at det her forslag jo kun behandler en del af EU's retssamarbejde, altså domme afsagt in absentia, men hr. Morten Østergaard vil naturligvis være bekendt med, at gensidig anerkendelse er noget, man opererer med bredt inden for alle de forskellige områder, både i bevisskringskendelsen, i arrestordren og altså nu her i domme, der er afsagt in absentia. Vores modstand er ikke kun i